NORAKSTS

Lieta Nr.A42702208
A5778-09/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2009.gada 30.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties iesniedzējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" pārstāvei *I.R.*, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Autotransporta inspekcijas pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" sūdzību par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 26.augusta lēmumu Nr.344.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 30.aprīlī Autotransporta inspekcijas Rīgas nodaļas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA409687 (turpmāk – protokols) par to, ka 2008.gada 30.aprīlī plkst.5:40 autovadītājs *A.B.* vadīja sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" (turpmāk – iesniedzēja) piederošo automašīnu SCANIA R480, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), pa maršrutu Vecumnieki – Inčukalns ar priedes zāģbaļķu kravu, nelietojot tahogrāfu darba un atpūtas laika uzskaitei, bez vadītāja kartes. Protokolā norādīts, ka iesniedzēja pārkāpusi 2006.gada 15.marta Eiropas Padomes regulas (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85 (turpmāk – Regula Nr.561/2006) 10.panta 2. un 3.punktu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta 12.daļā.

Ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja vietnieka 2008.gada 25.jūnija lēmumu Nr.11J/BA409687 (turpmāk – sākotnējais lēmums) konstatēts, ka iesniedzēja nav ievērojusi 1985.gada 20.decembra Eiropas Padomes regulas (EK) Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk – Regula Nr.3821/85) 3.panta 1.punktu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{4}panta 12.daļā. Iesniedzējai piemērots naudas sods Ls 700 apmērā.

Ar Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 26.augusta lēmumu Nr.344 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta bez iesniedzējas pārstāvja piedalīšanās. Aicinājums uz lietas izskatīšanu iesniedzējai nosūtīts savlaicīgi. Tā kā iesniedzēja par neierašanās iemesliem neziņoja, lieta izskatīta LAPK noteiktajā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

[1.2] Tā kā transportlīdzeklis ir aprīkots ar digitālo tahogrāfu, bet transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt datus par kārtējo darba dienu un iepriekšējām 28 dienām, kā arī vadītāja karti, izriet, ka iesniedzēja dod norādījumus transportlīdzekļu vadītājiem neizmantot uzstādīto reģistrācijas kontrolierīci, bet izmantot pārskatu par kalendāro nedēļu.

[1.3] Par mežsaimniecības uzņēmumu uzskatāms uzņēmums, kas veic meža apsaimniekošanas pasākumus.

Par bāzes vietu uzskatāma uzņēmuma juridiskā adrese un filiāles atrašanās vieta.

Iesniedzēja ir veikusi iekšzemes kravas komercpārvadājumu.

Līdz ar to iesniedzējas izdarītais administratīvais pārkāpums, nelietojot tahogrāfu transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaitei, ir kvalificēts pareizi.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, iesniedzēja 2008.gada 29.septembrī vērsās ar sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[2.1] 2007.gada 1.novembrī Autotransporta inspekcijas veiktās pārbaudes laikā tika atzīts, ka veids, kādā iesniedzēja uzskaita un kontrolē autovadītāju darba un atpūtas laikus, nelietojot tahogrāfu, bet gan reģistrējot tos pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā, ir atbilstošs tiesību normām un nekādi pārkāpumi konstatēti netika.

[2.2] Pieņemot sākotnējo lēmumu, pieļauti vairāki procesuāli pārkāpumi: 1) protokols sastādīts bez iesniedzējas klātbūtnes; 2) administratīvā pārkāpuma lieta netika izskatīta dienā, kad iesniedzējai bija jāierodas uz lietas izskatīšanu, procesuāli lēmumi par lietas izskatīšanas termiņa pagarināšanu nav pieņemti.

[2.3] Ar protokolā norādīto personu *A.B.* iesniedzējai nav nekāda sakara. Tā kā ne sākotnējā lēmumā, ne Lēmumā nav norādīts, ka būtu pieļauta pārrakstīšanās kļūda, iesniedzēja uzskata, ka tai piemērots administratīvais sods par neidentificētas personas iespējamo administratīvo pārkāpumu.

Lēmumā nepareizi norādīts kravas saņēmējs, līdz ar ko iesniedzējai ir šaubas, vai Autotransporta inspekcija vispār pēc būtības ir izskatījusi iesniedzējas sūdzības.

[2.4] Gan sākotnējais lēmums, gan Lēmums ir pieņemts, pamatojoties nevis uz normatīvajiem aktiem, bet gan Autotransporta inspekcijas izpratni un Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta skaidrojumu, kas nav uzskatāmi par tiesību avotiem.

[2.5] Iesniedzēja ir mežsaimniecības uzņēmums Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b" apakšpunkta izpratnē.

[2.6] Protokolā norādīts, ka iesniedzēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu, savukārt sākotnējā lēmumā un Lēmumā pārkāpuma kvalifikācija nesaprotamu iemeslu dēļ grozīta un izdarīts secinājums, ka iesniedzēja pieļāvusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta pārkāpumu.

Iesniedzēja uzskata, ka uz konkrēto gadījumu attiecas Regulas Nr.3821/85 3.panta 2.punkts.

[2.7] Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b" apakšpunkta tulkojums latviešu valodā nesakrīt ar tulkojumiem citās valodās.

[2.8] Saskaņā ar iesniedzējas valdes locekļa 2007.gada 15.oktobra rīkojumu Nr.3 kravas kokvedēju vadītāji reģistrē darba un atpūtas laiku pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā.

Saskaņā ar iesniedzējas valdes locekļa 2007.gada 15.oktobra rīkojumu Nr.4 iesniedzējai ir vairākas bāzes vietas, par kuru izmantošanu ir noslēgti līgumi.

Abu šo rīkoju kopijas atrodas pie kravas kokvedēju vadītājiem, kuri pārbaudes gadījumos tos uzrāda valsts amatpersonām.

[3] Tiesas sēdē iesniedzējas pārstāve sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem argumentiem. Papildus iesniedzējas pārstāve paskaidroja, ka nav pierādīts, ka iesniedzēja būtu devusi mutvārdu vai rakstveida norīkojumu transportlīdzekļa vadītājam pārkāpt darba un atpūtas laika režīmu un strādāt virsstundas vai ignorēt ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus. Protokols iesniedzējai nosūtīts septiņu, nevis normatīvajos aktos noteiktajā trīs dienu termiņā. Krava piederēja

akciju sabiedrībai „Latvijas valsts meži" un tika pārvadāta saskaņā ar pārvadājumu līgumu. Iesniedzēja nenodarbojas ar loģistikas pakalpojumiem, jo pārvadā kokus tikai no ciršanas vietas līdz pirmajai piegādes vietai un uz šādu pārvadājumu veikšanu ir attiecināms Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļa noteikumos Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" (turpmāk – Noteikumi Nr.279) paredzētais izņēmums.

Autotransporta inspekcijas pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina un papildus paskaidroja, ka Noteikumos Nr.279 paredzētais izņēmums attiecas tikai uz pašpārvadājumiem, par kura veikšanu jāuzrāda pašpārvadājuma sertifikāts. Savukārt iesniedzēja nodarbojas ar komercdarbību, par ko liecina iesniedzējai izsniegtā licences kartīte. Bez tam no pavadzīmes ir secināms, ka iesniedzēja ir tikai kravas pārvadātāja.

Motīvu daļa

[4] Tiesa konstatē lietā šādus faktiskos apstākļus.

[4.1] 2007.gada 7.maijā starp iesniedzēju un akciju sabiedrību „VIRŠI-A" noslēgts līgums par transportlīdzekļu novietošanu *(lietas 18.-19.lapa)*.

[4.2] 2007.gada 15.oktobrī starp iesniedzēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Sumata" noslēgts līgums par transportlīdzekļu novietošanu *(lietas 16.-17.lapa)*.

[4.3.] 2007.gada 15.oktobrī iesniedzēja izdevusi rīkojumu Nr.3 „Par braukšanas un atpūtas laika uzskaiti" *(lietas 10.-12.lapa)*.

[4.4] 2007.gada 15.oktobrī iesniedzēja izdevusi rīkojumu Nr..4 „Par kravas kokvedēju bāzes vietām" *(lietas 13.-15.lapa)*.

[4.5] 2007.gada 15.oktobrī iesniedzējai uz transportlīdzekli izsniegta licences kartīte Nr.376182 *(lietas 48.lapa)*.

[4.6] Laika posmā no 2008.gada 28.aprīļa līdz 2008.gada 4.maijam *A.B.* pildījis pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 22.lapa)*.

[4.7] 2008.gada 30.aprīlī noformēta pavadzīme Nr.ACN107833, kurā kā nosūtītājs norādīta akciju sabiedrība „Latvijas valsts meži", saņēmējs – sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Swedwood Latvia Ltd", pārvadātājs – iesniedzēja *(lietas 47.lapa)*.

[4.8] 2008.gada 30.aprīlī sastādīts kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.83872, kurā konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs nelieto tahogrāfu *(lietas 46.lapa)*.

[4.9] 2008.gada 30.aprīlī iesniedzējai sastādīts protokols *(lietas 45.lapa)* par to, ka autovadītājs *A.B.* vadījis iesniedzējas transportlīdzekli pa maršrutu Vecumnieki – Inčukalns ar priedes zāģbaļķu kravu, nelietojot tahogrāfu darba un atpūtas laika uzskaitei, bez vadītāja kartes. Tādējādi iesniedzēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu, izdarot administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{4}panta 12.daļā.

[4.10] 2008.gada 7.maijā iesniedzējai nosūtīts aicinājums uz lietas izskatīšanu, pievienojot tam protokola kopiju *(lietas 49.lapa)*.

[4.11] 2008.gada 25.jūnijā pieņemts sākotnējais lēmums *(lietas 50.lapa)*, kurā konstatēts, ka iesniedzēja ir pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punktu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{4}panta 12.daļā. Saskaņā ar LAPK 275.panta pirmās daļas 1.punktu iesniedzējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā.

[4.12] 2008.gada 26.augustā pieņemts Lēmums *(lietas 70.-75.lapa)*.

[5] Lietā ir strīds par to, vai iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.^{4}panta 12.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Bez tam iesniedzēja uzskata, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas un lietas izskatīšanas laikā ir pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi.

Saskaņā ar LAPK 149.[4]panta 12.daļu *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī)* par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu – uzliek naudas sodu (..) juridiskajai personai – no septiņsimt līdz tūkstoš latiem.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Atbilstoši panta otrajā daļā noteiktajam šos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu un citiem dokumentiem.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka par pierādījumiem šajā lietā var kalpot [4.1] – [4.10] dokumenti.

Atbilstoši LAPK 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība nav pamatota, taču administratīvā soda apmērs ir grozāms.

[6] Vispirms tiesa pārbaudīs, vai transportlīdzeklis bija jāaprīko ar tahogrāfu un vai transportlīdzekļa vadītājam bija tiesības darba un atpūtas laika uzskaitei neizmantot tahogrāfu.

[6.1] Digitālā kontrolierīce (tahogrāfs) ir elektroniska kontroles ierīce, kas ieraksta un saglabā transportlīdzekļa apkalpes locekļa aktivitātes digitālā formātā, kā piemēram, transportlīdzekļa ātrumu, atrašanās vietu, kustības un stāvēšanas ilgumu (*http://www.sam.gov.lv/satmin/preview/?cat=89&action=print*).

Tahogrāfs ir transportlīdzekļa tehnisko izmaiņu reģistrācijas līdzeklis, kas ir paredzēts nepārtrauktai indikācijai, kustības ātruma, transportlīdzekļa nobraukuma, vadītāja darba un atpūtas laika periodu reģistrācijai automātiskā režīmā (*www.tahograf.lv*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.466 „Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.466) pielikuma 106.1.apakšpunktu M_2, M_3, N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem jābūt aprīkotiem ar ekspluatācijai derīgu un sertificētu kontrolierīci (turpmāk – tahogrāfs) atbilstoši normatīvajos aktos par transportlīdzekļa aprīkošanu ar vadītāja darba un atpūtas laika, braukšanas attāluma un ātruma reģistrēšanas kontrolierīci noteiktajām prasībām.

Pēc Ceļu satiksmes drošības direkcijas informācijas sistēmas Transportlīdzekļu un to vadītāju reģistra informācijas transportlīdzeklim ir N_3 kategorija *(lietas 94.lapa)*.

Tātad tiesa secina, ka saskaņā ar normatīvo aktu prasībām transportlīdzeklim ir jābūt aprīkotam ar tahogrāfu.

[6.2] Minētā prasība izriet arī no Regulas Nr.3821/85 *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā)* 3.panta 1.punkta, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr.561/2006 3.pantā.

Regulas Nr.561/2006 3.pants noteic, ka šī regula neattiecas uz:

a) transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;

b) transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;

c) transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;

d) transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;

e) specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;

f) specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;

g) transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

i) komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Tiesa konstatē, ka uz izskatāmo gadījumu neattiecas neviens no citētajā tiesību normā noteiktajiem izņēmumiem.

[6.3] Regulas Nr.3821/85 3.panta 2.punkts paredz, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā.

Noteikumu Nr.279 2.punkts noteic, ka Regulu (EK) Nr.561/2006 nepiemēro un papildus regulas (EK) Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „a”, „b”, „c”, „d”, „g”, „h”, „i”, „j”, „k”, „l”, „m”, „n”, „o” un „p” apakšpunktā.

Atbilstoši Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b” apakšpunktam, nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1.pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9.pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

Iesniedzējas ieskatā minētais apstiprina, ka transportlīdzekļa vadītājam nav pienākums lietot tahogrāfu.

[6.4] Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerālās pārvaldes 2009.gada 30.aprīļa un 2009.gada 22.jūnija skaidrojumos par Regulā Nr.561/2006 noteikto izņēmumu piemērošanu (turpmāk – skaidrojumi) *(lietas 86.-93.lapa)* minēts, ka atbrīvojuma nepareiza pielietošana, piemēram, tādos gadījumos, kad šādus izņēmuma transportlīdzekļus izmantoja parastām komerciālā transporta operācijām, ir viennozīmīgi aizliegta. Izņēmums tiek piešķirts tikai attiecībā uz paša mežrūpniecības uzņēmuma uzņēmējdarbību. Līdz ar to jebkuri citi parasti komerciālie koka izstrādājumu pārvadājumi, kas nav cieši saistīti ar paša darbību mežrūpniecībā, šo izņēmumu nevar izmantot. Baļķu pārvadājumi no koka ciršanas vietas uz kokzāģētavu ir komerciālais pārvadājuma pakalpojums, ko sniedz pārvadātājs, kurš pārvadā šādus koka izstrādājumus no viena klienta citam klientam par atlīdzību. Šādu komercpārvadājuma veidu nevar uzskatīt par daļu no paša darbības mežrūpniecībā.

Tā kā lietā ir strīds par tiesību normu tulkojumu, tiesas ieskatā skaidrojumi ir pieļaujami kā pierādīšanas līdzeklis, lai noskaidrotu likumdevēja gribu.

Lai atzītu, ka transportlīdzekļa vadītājs darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijai var neizmantot tahogrāfu, ir jākonstatē visi Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b" apakšpunktā norādītie priekšnosacījumi skaidrojumu kontekstā, proti: iesniedzēja ir mežsaimniecības uzņēmums; pārvadājamā prece (kokmateriāli) ir saistīta ar iesniedzējas pašas komercdarbību; pārvadājums veikts 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

[6.5] Lietā nav strīda, ka iesniedzēja varētu būt uzskatāma par mežsaimniecības uzņēmumu un tai ir attiecīgas transportlīdzekļu bāzes vietas.

Strīda pamatā ir apsvērumi par to, vai iesniedzējas veiktais pārvadājums ir komercpārvadājums vai pašpārvadājums.

No [4.7] pavadzīmes tiesa secina, ka iesniedzēja konkrētajā gadījumā bijusi pārvadātājs, bet nosūtītājs un saņēmējs bijušas trešās personas. Arī tiesas sēdē [3] iesniedzējas pārstāve apliecināja, ka prece piederēja trešajai personai, kuru iesniedzēja pārvadāja saskaņā ar līgumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.februāra noteikumu Nr.120 „Kārtība, kādā izsniedz, anulē vai uz laiku aptur speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu" (turpmāk – Noteikumi Nr.120) 1.punktu noteikumi nosaka kārtību, kādā valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Autotransporta direkcija" (turpmāk – institūcija) izsniedz, anulē vai uz laiku aptur speciālo atļauju (licenci) komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu (turpmāk – speciālā atļauja (licence)) un licences kartītes autotransporta līdzekļiem. Noteikumu Nr.120 5.punkts noteic, ka institūcija izsniedz speciālo atļauju (licenci) (..) šādu veidu autotransporta komercpārvadājumiem: (..) 5.3. kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā (..). Tiesa konstatē, ka iesniedzējai saskaņā ar Noteikumiem Nr.120 ir izsniegta [4.5] licences kartīte.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iesniedzēja ir sniegusi pārvadājuma pakalpojumu, kas ir komercpārvadājums un ko nevar uzskatīt par daļu no pašas iesniedzējas darbības mežrūpniecībā. Attiecīgi transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums lietot tahogrāfu, bet iesniedzējas darbībās ir saskatāms Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{4}panta 12.daļā.

[7] Tiesa atzīst par pamatotu iesniedzējas [2.6] argumentu, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas un lietas izskatīšanas laikā Autotransporta inspekcijas amatpersonas nav rīkojušās konsekventi un ir pieļāvušas procesuālos pārkāpumus.

[7.1] LAPK 248.panta pirmā daļa noteic, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu

un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai. Atbilstoši LAPK 274.panta pirmajai daļai un otrās daļas 5.punktam, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā. Lēmumā norāda lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai un lietā konstatētajiem apstākļiem ir jāsakrīt ar administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtajā lēmumā norādīto pārkāpuma būtību un apstākļiem.

Protokolā norādīts, ka iesniedzēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.[4]panta 12.daļā.

Tiesa atzīst, ka no protokola satura nevar viennozīmīgi secināt, ka transportlīdzekļa vadītāja pienākums lietot tahogrāfu izriet no tā, ka tiek veikts komercpārvadājums. Tiesas ieskatā protokolā bija jānorāda, ka iesniedzēja ir pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punktu, nevis Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu.

Sākotnējā lēmumā un Lēmumā pamatoti ir ietverta atsauce uz Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta pārkāpumu, taču protokolā nostiprināto pārkāpuma apstākļu labojums nav atrunāts, kā arī nav precīzi formulēta pārkāpuma būtība, proti, ka LAPK 149.[4]panta 12.daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs iesniedzējas darbībās ir konstatējams tieši tādēļ, ka veikts komercpārvadājums.

[7.2] Tomēr tiesa norāda, ka procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 [7] un [8] punktu).*

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Autotransporta inspekcijas amatpersonu pieļautie procesuālie pārkāpumi nevar tikt atzīti par būtiskiem un tie nevar būt par pamatu iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Minētais izriet no tiesas [6] secinātā, ka iesniedzēja ir izdarījusi LAPK 149.[4]panta 12.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa nekonstatē nevienu no LAPK 239.pantā uzskaitītajiem apstākļiem, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

[8] Tiesa noraida kā nepamatotu iesniedzējas [2.3] argumentu, jo protokolā skaidri ir norādīts transportlīdzekļa vadītāja vārds, uzvārds un personas kods. Tādējādi ir izslēgta varbūtība, ka iesniedzējai piederošo transportlīdzekli vadījusi persona, kura nav iesniedzējas darbinieks, un ka iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības par svešas personas izdarīto pārkāpumu.

[9] Procesuālās ekonomijas dēļ tiesa nevērtēs pārējos sūdzībā minētos iebildumus, jo tie nevar izmainīt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[10] Tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, uzliekot administratīvo sodu iesniedzējai piemērota minimālā sankcija – Ls 700. Līdz ar to soda apmērs Autotransporta inspekcijas amatpersonai nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi).

[11] Vienlaikus tiesa konstatē, ka 2009.gada 25.februārī ir stājušies spēkā 2009.gada 22.janvāra grozījumi LAPK, ar kuriem izslēgta LAPK 149.[4]panta 12.daļa, taču atbildība par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu pārkāpšanu noteikta LAPK 149.[38]pantā.

Atbilstoši LAPK 149.[38]panta desmitajai daļai par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu bez transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa kartes

vai ar cita transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa karti – uzliek naudas sodu (..) pārvadātājam no piecdesmit līdz četrsimt latiem.

Tādējādi tiesa secina, ka šobrīd iesniedzējas izdarītais administratīvais pārkāpums būtu kvalificējams pēc LAPK 149.[38]panta desmitās daļas.

Ar likuma grozījumiem ir pārskatīts arī piemērojamās sankcijas apmērs, samazinot sodu par iesniedzējas izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Tādējādi, šobrīd izskatot lietu un nosakot sodu, tiesas pienākums ir ņemt vērā ar grozījumiem noteikto atbildības apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par iespējamu piemērot iesniedzējai minimālo naudas sodu, kādu paredz LAPK 149.[38]panta desmitā daļa, proti, iesniedzējai piemērotais naudas sods samazināms no 700 uz 50 latiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, 281.[1]panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

grozīt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Stiga RM", vienotais reģistrācijas Nr.40003194846, piemēroto administratīvo sodu, nosakot, ka par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[38]panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" ir piemērojams administratīvais sods Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Apšeniece

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ L.Apšeniece
Jelgavā, 2009.gada 30.septembrī.